

كل مره اسمع مثال مؤذني سواء مثال او موقف شبيه حقيقي او لا كنت بحس بذنب كبير بس انا اخترت اني افضل ساكته و مخبيه اي حاجه جوايا علشان خايفه من حاجات كتير منها حاجات قديمه عندي و منها حاجات جديده خلتني افكر غلط و اغلط في حرك.انا من صغرى متعدوه افكر لنفسي و مبقتش بعرف اطلب اي حاجه او مساعده من حد يمكن ده "الغموض" اللي ممكن اللي قدامي يشوفه مني بس هي مش كده خالص لكن انا كنت بحاول اكسر ده و احنا سوا و عمري ما خبيت عليك حاجه تخص حياتي او ظروفي او اي حاجه بتحصل معايا بأي شكل و ده انا كنت قلتله قبل كده لما كنا سوا. لما بيجي حد يعوضك عن حاجات عمرك ما حستها و فقدتها بتبدأ تتعلق من غير خوف و بتختار تدليه نفسك و هو كمان اكيد بيديك حب و ادراك نفسه و كل حاجه حلوه مكتنث لقيها و تعيش مبسوط معاه هو مطمئنك و انت مسلمله كل حاجه تخصك حتى نفسي اخترت ادهالك مش خداعك ١٠٠% و لا ٦١% حتى و ربنا يشهد عليا. و بعدين اوقات تانيه وقت الخلافات اللي ممكن تكون بسبب الطرفين مش بسبب الطرف الآخر بس (لي هو انا برضه) تحس ان اللي قدامك بيقولك انك ممكن متكونش موجود في حياة بعض و ان علاقتنا مش اكيد علشان ممكن تكونوا مختلفين عن بعض و مش متفاهمين و الاختلاف ده مش مناسب للطرف الثاني و انت معملتش حاجه الدنيا صح. و في نفس communicate انت كل اللي مررت بيها قبل كده مطلعك بشكل مش مريح او مطلعك انت مش بتكتير و مش عارف تعامل و حاسس ان الشخص مخبيك عن كل حاجه و كل الناس بس هو مفهمك mixed signals الوقت فيه العكس و انت كنت بتعذره زي ما هو كان بيستحملك برضه ما انا مش ملاك انا مفشوخه في دماغي من صغرى و بطلعه اوقات على اللي قدامي وبرضه الطرف الثاني متليل بنيله و عنده عقد زي زيه. مع الوقت حسيت ان وجودي بدل ما يخفف بقى يضغط اكتر الكلام بيقل و المشاعر بتقل و الاهتمام بيقل من ناحيه اللي قدامي و يمكن احساسي غلط بس ده اللي كنت حاسه بيها اوقات فبتفقد الأمان و تبدأ تخاف بس مش عايز ترعل البنى ادم اللي قدامك و بعدين في وسط كل ده تيجي لحظه حلوه اكيد فاهم قصدي هي دي بتبقى احلي وقت و باحس انك محبوب من اللي قدامك و مبسوط و بسطه. ساعتها ببقي زعلانه ان اوقات ممكن الشخص يختفي بالليوم و ساعات اكتر و الموضوع بيقي اسوأ بس كل حاجه بتبدل فاللحظه اللي انا وانت عارفنه. كل ده و ربنا يعلم فيه صدق و مفيش اي حاجه انا غلطت فيها كل اللي انا كنت فيه اني خايفه و دماغي تعابني. فبتقدر ساكت خايف و قلقان و عارف ان خالص مفيش حاجه في ايدك تعملها و الطرف الثاني هو اللي في ايده القرار و الاختيار لان هو مش متأكد من وجودك وانت مسلمله نفسك علشان بتحبه فبتتصرف غلط علي امل ان الوجع يقل شويه لما تفكر انك مفضلتش تدي حاجه مش قليله زي دي شخص كده كده بيقولك انك ممكن تتساب و هو اللي قرر ده. و بتختار تطول مده وجوده جنبك لحد ما يجي الوقت اللي يقولك خالص مش هقدر اكمل و تفضل دافن اللي جواك و حاسس ان مش هيبقى ليه لازمه انك تقوله لان كده الشخص اللي قدامك واحد قراره. فأنا مغلطتش الغلط ده من الاول لحد ما الموضوع بينا بدأ يسوء و بدأت اخاف و افكر غلط و دماغي متلبطه و ساعات كنت باجي انكلم انا اغلب الوقت كنت مش بعرف متكلمش علشان بس اللي قدامي يسمعني ان اللي في دماغي ده غلط و اني مش بفكر صح و يطمني او علي الاقل يتكلم معايا. ربنا يشهد عليا اي حاجه كانت مني ليك بحب و صدق في كل حاجه حتى الحاجه دي. هي غلطه زي عشره مفيش فرق ف هي مش ٩٠% و لا ١٠٠% ده. بس انا معزتش حاجه بتاعتني و فيا ليك. و ده ميمعنعش ان غلطه زي ١٠. حق عليا علي اذى سبتهولك وقتها بس اتا مكتبتش في كلامي حتى بعد ما سينا بعض الكلام اللي بقوله لما بنتكلم فهو صادق و من قلبي.